

Efkar

– Mikail Dede · 04 Mayıs 2017

Bu gece gözyaşları,
damlıyor soğuk duvarlara,
hava karanfil kokuyor;

Güveler, kül rengi saçlarında dolaşırken,
gümüşe çalan şafak doğarken, bir gölge,
sessizce ağlamaya meyili bakışlarla,
izlerken,
yıkılan,
tapınaklar kızıla bürünürken.

Gizli, dualar okuyan peri kızı sesleri,
yankılanırken siyah ufuklara,
turuncuya bürünen dolunay hüznüyle,
yansırken mezar taşlarına.

Şair;
gözleriyle toprağı okşarken,
nefesi buharlaşmış zemheri soğuk,
menekşe, karanfil üzerindeki şebnem.

Gök gümüş, alaca karanlık nokta,
bir mezar taşı üzerinde isimsizlik,
nehir gibi akmakta boğuk ışıltı,
hilalin son batışında...

Suskun//